

Sygn. akt III Ca 793/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lipca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Leszek Dąbek

po rozpoznaniu w dniu 26 lipca 2017 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko S. L.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Raciborzu

z dnia 16 lutego 2017 r., sygn. akt I C 1090/16

oddala apelację.

SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Ca 793/17

UZASADNIENIE

Powódka (...) Spółka Akcyjna w W. żądała zasądzenia na jej rzecz od pozwanego S. L. kwoty 1 058,65 zł oraz zwrotu kosztów procesu.

Uzasadniając żądanie twierdziła, iż pozwany nie wywiązał się zawartej pomiędzy stronami umowy sprzedaży ratalnej urządzenia telekomunikacyjnego.

Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie sporządził w dniu 26 07 2016r. nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym polecił pozwanemu zapłacić powódce dochodzone należności.

Pozwany S. L. wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty.

Wniósł o oddalenie powództwa w całości, podnosząc iż na skutek włamania do jego komputera osoby trzecie doładowały sobie telefon na jego koszt. Konto zostało zablokowane przez powódkę, a w związku z brakiem możliwości korzystania

z połączeń telefonicznych zaprzestał płacić raty za telefon.

Sąd Rejonowy w Raciborzu w wyroku z dnia 16 02 2017r. zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1 029,60zł; oddalił powództw w pozostałym zakresie i orzekł o kosztach procesu.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia przywołał regulację art. 538 § 1 k.c., art. 583 § 1 k.c. i art. 586 § 1 k.c. oraz art. 155 k.c. i wskazał,

iż przedmiotem umowy była sprzedaż ratalna urządzenia telekomunikacyjnego, które zostało wydane pozwanemu z chwilą zawarcia umowy. Uznał, iż pozwany zaprzestał płacenia rat i nie wywiązał się z umowy. Zgodnie z § 10 postanowień Warunków Oferty Promocyjnej „B. z urządzeniem na 36/48 rat – oferta specjalna”, stanowiącej integralny załącznik do umowy, powódka miała prawo postawienia całości rozłożonej na raty kwoty w stan wymagalności w przypadku zwłoki w zapłacie co najmniej dwóch rat, których łączna suma przewyższa 1/5 części umówionej ceny, po wyznaczeniu dodatkowego terminu i zastrzeżeniu o skutkach braku wykonania zobowiązania. Stwierdził, że w piśmie z dnia 20 01 2016 roku powódka uczyniła zadość wyznaczeniu dodatkowego terminu od zapłaty ceny i pouczeniu o skutkach braku wykonania zobowiązania. Stwierdził, że powódka miała zatem prawo dochodzić zapłaty całości pozostałej do zapłaty ceny, która została rozłożona na raty. Nie uwzględnił powództwa w zakresie roszczenia ponad kwotę 1.029,60 zł uznając, iż w tym zakresie nie zostało ono udowodnione.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z art. 100 zd. 2 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. i z art. 109 § 1 i 2 k.p.c.

Orzeczenie zaskarżył **pozwany S. L.**, który wnosili o jego uchylenie, bądź zmianę poprzez oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powódki na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Zarzucił brak logiki poprzez uznanie, iż skoro powód kupił aparat telefoniczny na raty to musi za niego zapłacić mimo, że nie mógł z niego korzystać. Powódka wyłączyła pozwanemu sygnał z telefonu. Ponadto zarzucił także, iż Sąd nie ustosunkował się do zarzutu, iż pozwany w sprzeczności pozostawił do dyspozycji powoda aparat telefoniczny, a więc faktycznie odstąpił od umowy.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Sąd pierwszej instancji prawidłowo zakwalifikował roszczenie powódki przyjmując, a następnie prawidłowo rozpoznał sprawę i skonstruował prawidłową podstawę faktyczną orzeczenia.

Poczynione ustalenia mają podstawę w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowy, który w zakresie dokonanych ustaleń jest logiczny i wzajemnie spójny,

zaś informacje zawarte w poszczególnych źródłach dowodowych nawzajem się uzupełniają i potwierdzają i jako takie są w pełni wiarygodne.

. Z tych też względów Sąd odwoławczy przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji.

Prawidłowa jest także dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna ustalonego stanu faktycznego.

Ma ona oparcie w prawidłowo zastosowanych przepisach prawa wskazanych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku i Sąd odwoławczy ją podziela i przyjmuje

za własną (orzecz. SN z dn. 26 04 1935r. III C 473/34, ZB. Urz. 1935r. nr 12, poz. 496).

Wbrew temu co podnosi apelacja złożenie powódce w sprzeczności od nakazu zapłaty oświadczenia o „pozostawieniu do jego dyspozycji powoda aparatu telefonicznego” nie stanowi o tym, iż doszło do skutecznego odstąpienia przez niego od umowy lub jej rozwiązania.

Zgodnie z tym oświadczeniem pozwany oferował bowiem powodowi aparat telefoniczny „**tytułem przechowania**”, wobec czego jego zamiarem nie było wyzbycie się jego własności, co ewentualnie mogłoby w drodze wykładni – jak w istocie domaga się tego apelacja – zakwalifikować to oświadczenie - przy zastosowaniu regulacji art. 60 k.c. - jako dorozumianego oświadczenia o odstąpieniu od umowy.

Więcej nie było to jego zamiarem, co jednoznacznie wynika ze złożonych przez niego zeznań, w których zeznał, że „Nie wypowiedziałem przedmiotowej umowy, ani jej nie rozwiązałem” (dowód zeznania powoda, k- 61 akt).

W konsekwencji tego przedmiotowa umowa wiąże strony i z jej mocy przysługuje powódce wobec skarżącego skuteczne roszczenie o zapłat nieuiszczonej dotychczas przez skarżącego części ceny za sprzedanego mu telefonu.

Dla rozstrzygnięcia sprawy nie ma także znaczenia czy pozwany na skutek działań powódki nie ma możliwość korzystania z telefonu.

Nabycie przez pozwanego jego własności doprowadziło bowiem do powstania po jego stronie wymiernego przysporzenia majątkowego kosztem powódki,

które w dalszym ciągu istnieje (telefon posiada w dalszym ciągu wartość użytkową

oraz sporą wartość handlową i może być zbyty, czy też wykorzystywany w innej sieci telefonii komórkowej przez pozwanego lub inne osoby np. członków jego rodziny).

Powódka dochodząc w niniejszej sprawie zapłaty nieuiszczonej przez pozwanego ceny w istocie dąży zatem jedynie do skompensowania powstałego w następstwie tego w jej majątku uszczerbku, wobec czego nie sposób przyjąć, iż robiąc to czyni

ze swego prawa użytek sprzeczny ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem dochodzonego prawa lub że jej zachowanie jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego, co ewentualnie uzasadniałoby zastosowanie w sprawie regulacji art. 5 k.c.

W połączeniu z dokonaną przez Sad Rejonowy oceną prawną powoduje to,

że powództwo było uzasadnione.

Czyni to apelację bezzasadną w rozumieniu art. 385 k.c., a to z mocy zawartej w nim regulacji prawnej prowadziło do jej oddalenia.

Resumując zaskarżony wyrok jest prawidłowy i dlatego apelację pozwanego jako bezzasadną oddalono w oparciu o regulację art. 385 k.p.c.

SSO Leszek Dąbek